

Bàn tay thuồng luồng của Công Sản vô thần ngày càng luồn sâu vào những hoạt động của giáo hội không khi nào làm cho những giáo dân, giáo sĩ yêu mến giáo hội lo âu.

DHY Giuse Maria Trần Văn Căn

Vào dịp Lễ Giáng Sinh vừa qua, đài phát thanh RFA đã phát loạt bài nói về tội ác của Công Sản tại trại giam Công Sản Trại do thông tin viên Mạc Lâm thực hiện. Trong bài đầu tiên, tác giả đã chép lại chuyện bách hại xảy ra tại nhà thờ lớn Hà Nội vào mùa Giáng Sinh năm 1959. Kết quả là linh mục chánh xứ Trần Văn Căn (sau là Hồng Y thủ tịch của giáo hội Công Giáo Việt Nam) bị 12 tháng tù treo, cha phó Nguyễn Văn Vinh cùng một số tu sĩ, giáo dân khác bị bắt đưa vào trại giam Công Sản Trại và tất cả đã bị mình trong chốn đọa ngục trần gian này.

Điều đáng nói ở đây là thời phạm tội của vụ bách hại chính là Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo, tiến thân của cái gọi là Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo Việt Nam hôm nay, tổ chức do nhà nọ thành lập này đã gây bất ổn bao nhiêu đốm lửa cho giáo hội Công Giáo, đã giúp Công Sản len lỏi vào hàng ngũ lãnh đạo giáo hội và hiện đang tiếp tục đóng vai trò trung gian để “nối kết” giáo hội Công Giáo và nhà nọ của Công Sản qua chiêu bài “đổi thi”. Xin bấm vào “link” để xem (và nghe) loạt bài này.

Độc lập những trang sử viết bằng máu và nước mắt của giáo hội Miền Bắc dưới chế độ Công Sản, những ai còn có chút lòng với Giáo Hội không khi nào quên và căm phẫn cho cái chính sách tàn độc của những người Công Sản, từ Liên Xô qua Trung Quốc, đến Việt Nam. Và cảm thông cho cái thái độ im lặng, nhún nhúc và bất hợp tác của các vị chức sắc Miền Bắc trong một thời gian dài. Các ngài chúng ta có sự khác biệt nào khác, vì chúng ta những người quản của Công Sản là tiêu diệt Công Giáo bằng tay, không bằng miệng, không khoan nhượng. Những giáo sĩ, giáo dân tại nơi này nói với nhau trung thành với niềm tin của mình thì bắt buộc phải bị bắt trên những con đường khổ nạn. Qua những kinh nghiệm đau thương, giáo hội Miền Bắc đã chín chắn hơn, hiểu rõ CS hơn và cung cách tiếp cận, ứng xử với CS cũng già dặn hơn như chúng ta thấy được qua biên cảnh Đông Chiêm hay Thái Hà. Những người không tán thành thì chỉ trích thái độ của các giám mục Miền Bắc là “nỗ lực ngụy biện Vatican” và họ cũng vô tội “đổi thi” với Công Sản vô thần.

Đổi thi dĩ nhiên là đi ngược lại, những người chức sắc Công Sản vô thần, không bao giờ ngừng công giáo để đổi thi theo đúng nghĩa: nói chuyện với nhau một cách bình đẳng, không có cái cung cách kẻ trên - người dưới, kẻ vênh vác - người khúm núm; trình bày một cách thẳng thắn những gì muốn nói với nhau, và lắng nghe nhau trong tinh thần tôn trọng: nếu anh sai tôi có quyền chỉ cho anh thấy cái sai mà không hề bắt anh đứng trước; nếu tôi nói đúng thì anh phải thành tâm phục sự tòng. Nếu người vào bàn chỉ để nghe người ta “lên lớp”, “hô hào hiu”, còn mình thì cố gắng tài hay nói vuốt theo, mình chỉ có thể tán thành chứ không có quyền phản

đi, khi ý kiến hai bên bắt đầu thì họ giành quyền bác bỏ ý kiến của mình và hành động theo ý của họ thì đó không phải là đi theo mà là miễn cưỡng quan của kẻ thắng và người bị thua.

Giáo hội Công Giáo Việt Nam hôm nay bắt chước trích từ phía về sự thế động trẻ c n học về n đ h tr ng liên quan đ n s s ng còn c a dân t c, hay nh ng t tr ng xã h i, nh ng b t công, ngh ch lý x y ra hàng ngày, kh p n i trên m i lãnh v c và x y ra kh p m i mi n đ t n c. Đ bi n h cho thái đ bàng quang, vô c m này. Ng i ta th ng tr ng ra cái lý do “giáo h i không làm chính tr”. Tho t nghe cũng có v có lý. Nh ng suy xét cho k thì rõ ràng không phải vậy, mà đó chỉ là cái c đ né tránh nh ng va ch m v i k có quy n th nh m đ i l y s an toàn cho b n thân và nh n đ c nh ng ân s ng đ c ban phát b ng cách này cách khác. Đ ng ý là giáo h i có s m ng riêng, không l p đ ng giành l y chính quy n đ cai tr qu c gia, hay hô hào dùng b o l c tru t ph ng i này, h b ng i kia; nh ng vi c đó không phải là n g i c a nh ng ng i ch n con đ ng tu trì đang làm nhi m v cai qu n giáo h i. Nh ng lên ti ng tr c nh ng b t công và ngh ch lý c a xã h i, c v o cái đúng, phê phán cái sai không phải là làm chính tr. Cho dù ph i ch u bách h i, ph i ch p nh n hy sinh thì nh ng ng i ch n con đ ng b c chân theo Th y Chí Thánh cũng v n luôn đ c m i g i làm ch ng cho l p h i. Xin đ n c m t thí d v thái đ c n ph i có c a nh ng ng i đ c Thiên Chúa trao phó tr ng trách đ n đ t đoàn chiên c a Ngài: Hi n nay Việt Nam là n c có t l phá thai cao nh t Đông Nam Á. Theo th ng kê chính th c c a nhà n c thì m i ng i ph n Việt Nam phá thai 2,5 l n trong đ i. N u k c nh ng tr ng h p không chính th c (phá thai chui, phá thai b nh vi n nh ng không ghi vào s hay phá thai b ng nh ng ph ng pháp dân gian...) thì s l n phá thai trong đ i ng i ph n Việt Nam còn cao h n n a, có th là cao nh t th gi i cũng nên. Xin đ c h i Hội Đ ng Giám M c Việt Nam đã làm gì tr c nh ng t i ác kinh kh ng này? Đi u đáng nói là xã h i (trong đó có nh ng con chiên mà các ngài có nhi m v ch n đ t) ngày càng tr nên th v o c m tr c t tr ng này, h không xem đó là t i ác n a. Hay là các ngài vô t quá không nhìn th y? Hội Đ ng Giám M c có dám đ t v n đ v i nh ng ng i có trách nhi m v i xã h i v vi c này không? Có dám gióng lên ti ng nói c a l ng tri tr c th m c nh hàng tri u thai nhi vô t i b “tàn sát” hàng năm không ? hay đó là vi c c a nhà n c? Giáo Hội “không làm chính tr” nên không ti n đ c p đ n?

M t hi n t ng b t công đang di n ra, không th ch p nh n đ c đ i v i nh ng ng i còn l ng tâm là vi c Ch t ch t nh, các quan ch c hàng đ u trong t nh Hà Giang hè nhau đi mua d m n sinh, mà ng i đ t m i chính là ông hi u tr ng ngôi tr ng các em h c, sau đó chính các em n sinh l i b t t trong khi các quan vô s. M i đây, các c quan đi u tra đã đ a ra k t lu n là “không đ ch ng c” đ bu c t i các quan, nghĩa là h đ c “h cánh an toàn” trong khi hai cô bé n n nhân nh bé t i nghi p cô thân cô th kia v n đang (và s) ph i ti p t c ng i t. Nh ng đ ng b c có trách nhi m v đ o đ c đầu c r i mà không ai có ti ng nói tr c chuy n t ng nh hoang đ ng y đang x y ra trên đ t n c Việt Nam ?

Nh ng ng i mang s m nh Ngôn S trên vai đã làm gì tr c c nh hàng trăm, hàng ngàn đ ng bào b chính quy n c ng b c, đánh đ p, xua đu i ra kh i mái nhà, khu đ t mà t tiên h bao đ i vun x i đ “thu h i” đ t bán cho nh ng doanh nghi p v i giá g p trăm, g p ngàn l n s ti n r m t h tr cho nh ng kh ch t i nghi p kia. S ti n l i thì quan ch c chính quyền chia nhau b t úi! Tho t, nh ng ng i đ n đ t giáo h i đã không có ti ng nói nào c, th m chí khi chính nh ng tín h u cô đ n, đau kh kia ch y đ n cùng ch ch n c a mình đ kêu c u (tr ng h p C n Đ u), thì nh n đ c câu tr l i l nh lũng, vô c m, Vô Tri: “r t ti c, tôi không làm đ c g

c ... ”, và b m c đàn chiên c a mình tr c đàn sói d . Nh ng giáo dân kh n kh kia ch a b cu c, h ti p t c kêu c u đ n nh ng c p cao h n: Hội Đ ng Giám M c, Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình c a Hội Đ ng Giám M c. Ti ng kêu c a h nh nh ng ph ng ti n truy n thông đã vang đi kh p n i trên th gi i. L n này, ng i ta c m th y đ c an i c ng thêm m t chút vui m ng (?) khi th y lá th c a Giám M c Nguyễn Thái H p ch t ch Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình g i cho ch t ch UBND thành ph Đà N ng. Nh ng r i sau khi lá th đ c công b thì nh ng ng i dân vô t i kia v n b đ a ra tòa, b x án, không có m t d u hi u nào cho th y nhà c a h , đ t c a h s kh i b chính quy n c p m t, th m chí h còn ti p t c ch u nh ng đe d a, kh ng b c a nhà c m quy n. Đ n nay ng i ta ch a th y m t ti ng nói khác t phía giáo quy n, mà ch th y hình nh “h u ngh th m thi t” gi a giám m c c a h v i ông x p c a lũ c p ngày kia. N u s “can thi p” c a h i đ ng giám m c ng ng l i i đó thì có l không quá đáng khi b o các ngài đã “đánh tr ng b dùi”. Trong vi c này, có th m t trong 2 tr ng h p sau đây đã x y ra: Tr ng h p 1: Hội Đ ng Giám M c th c lòng mu n can thi p nh ng chính quy n không đ m x a đ n, c ti p t c hành vi c p đ t c a dân. Đi u này ch ng t h không xem Hội Đ ng Giám M c là đ i tác đ đ i tho i, và Hội Đ ng Giám M c cũng im l ng, m c nhiên ch p nh n cách c x b t công (và b t nhân) này. Tr ng h p th 2 là th y d lu n (trong cũng nh ngoài n c) “b c xúc” quá nên các ngài cho tung ra m t lá th đ cho d lu n xì xú b p, r i th i. Trong c 2 tr ng h p, các v ch n đ t Giáo Hội Công Giáo Việt Nam đã không làm tròn vai trò c a nh ng ch ch n đ i v i đoàn chiên, t ch i b vai trò làm ch ng và bênh v c cho l ph i.

Vào cu i tháng 11-2010 đ i h i Dân Chúa, đ c Hội Đ ng giám m c cho là m t bi n c tr ng đ i c a Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, v a qua đi v i l nghi long tr ng và nh ng bài tham lu n không l y gì làm đ c bi t, đ c p đ n nh ng v n đ chung chung, vô t i v , ai cũng th y, trong khi nh ng đi u t i quan tr ng l i c tình tránh né, lãng quên. Nh ng v n đ “nóng” nh : s b ng ho i t t cùng n n đ o đ c; ni m tin c a giáo dân vào nh ng v đ i di n Thiên Chúa b t n th ng tr m tr ng; s can thi p thô b o c a th quy n vô th n vào n i b các tôn giáo (nói chung) và Công giáo (nói riêng); nh ng b t công, áp b c tràn lan kh p n i mà n n nhân chính là nh ng con ng i bé nh , cô đ n mà giáo h i có b n ph n ph i bênh v c; ph n , tr gá, công nhân Việt Nam b buôn bán nh nh ng món hàng ...không h đ c nêu lên trong đ i h i “hoành tráng” y.

Đ i h i dân Chúa v a đ c t ch c có r t nhi u đ i m gi ng v i cách t ch c c a nh ng cu c đ i h i đ ng: nh ng cu c v n đ ng, tuy n ch n đ i bi u, nh ng thành ph n “không nên cho tham d ” b lo i ra b ng cách này hay cách khác... Cho dù v giám m c đ i di n h i đ ng giám m c gi i thích nh th nào, cũng không thuy t ph c đ c ng i tín h u v v i c dòng Chúa C u Th , m t h i dòng b th , hi n di n Việt Nam hàng th k nay, đã đóng góp r t nhi u cho công vi c qu ng bá Tin M ng, đã đ ng hành v i Giáo Hội Việt Nam qua nhi u th ng tr m l i không có đ i di n trong đ i h i này. Đi u đáng chú ý là dòng Chúa C u Th không đ c đ ng và nhà n c C ng S n Việt Nam dành cho nhi u thi n c m (n u không mu n nói là cảm ghét, mu n khai tr) ch vì các cha dòng Chúa C u Th không ch p nh n cú đ u ch p nh n cái ác, không ch u im l ng tr c b t công.

Nh n đ c p đ n dòng Chúa C u Th , xin đ c m m t d u ngo c nh : Giáo dân Việt Nam ai cũng th y s khác th ng và vô lý khi dòng Chúa C u Th Sài Gòn mu n phong ch c cho các cha, các th y l i ph i lên t n vùng Cao Nguyên m i Giám M c Micae Hoàng Đ c Oanh

“xuống núi” để truy n ch c khi mà ngay t i Sài Gòn có m t h ng y và m t giám m c, xa h n thì Xuân L c, Bà R a, Phan Thi t , M Tho... n i nào cũng có giám m c. T i sao đi đ n t n Kon Tum m i m t v ch t ? Và không ph i ng u nhiên khi v ch ch n đ n g kính này cũng là m t đ i t ng “đ c” nhà n c đ c bi t chú ý vì s kh ng khái c a ngài. Ch ng l không đ c lòng nhà n c vô th n cũng có nghĩa là không đ c lòng giáo quy n ? Có khi nhà n c ch a khai tr thì giáo quy n đã khai tr tr c. Ng i giáo dân Việt Nam không dám tin đ u này, nh ng tr c nh ng s ki n hi n nhiên nh v y, xin nh ng ng i có trách nhi m hãy lý gi i làm sao cho thuy t ph c. Cách nay m t vài năm, chú tôi, m t linh m c cai qu n m t giáo x đ a ph n Xuân L c, đã b giám m c đ a ph n cách ch c, cho v ng i ch i x i n c dù ch a đ n tu i ngh h u ch vì ông dám lên ti ng ph n đ i nhà n c l n chi m đ t c a giáo x ông cai qu n. Trên đ t n c Việt Nam còn bao nhiêu v linh m c b “k lu t” ví d m ph n đ i hành đ ng c p ngày c a nhà n c nh chú tôi ?

Hôm tr c, đ c bài Trung Qu c: Giáo h i t tr – Việt Nam: Tôn giáo l h i c a cha pascal Nguyễn Ng c T nh th y ngài phân tích th t đ n g, tôi c m ph c nh ng ti ng nói can đ m (và cô đ n) nh v y c a cha T nh, cha Đ Xuân Qu và m t s hi m hoi nh ng v ch ch n “uy vũ b t n ng khu t”. May mà giáo h i Việt Nam hôm nay còn có các ngài. Dù bi t có th s ph i tr giá b i nh ng cách tr thù hèn h c a chính quy n, có khi ph i tr b ng c chính m ng s ng c a mình nh ng các ngài v n can đ m c t ti ng. S ng v i C ng S n lâu ngày, các v có trách nhi m trong giáo h i c a mình cũng b nh h ng cái b nh “hoành tráng v h ình th c, đ i khái v n i dung”, nh ng ph n ph tr ng b m t h n là đi vào chi u sâu c a tâm linh qua các l h i đ ình đ m c các giáo x , giáo ph n. Tôi không v đ u c n m, vì không ph i t t c các linh muc, giám m c đ u nh v y, nh ng ph i đau lòng nhìn nh n r ng hi n t ng ph tr ng ngày càng ph bi n trong giáo h i Việt Nam . Thông th ng, các Giám M c, Linh M c c hành l k ni m vào nh ng đ p ngân khánh (25 năm), kim khánh (50 năm) ngày ch u ch c. Ngày nay, nhi u v t ch c k ni m hàng năm, r t “hoành tráng”, đ ph tr ng thanh th , đ tiêu ti n h n là đ c m t h ng ân v đ n đ ng đã đi qua và c u xin ân s ng trên b c đ ng s p t i.

Vài ngày n a đây, s là l b m c Năm Thánh k ni m 350 năm thi t l p Giáo Hội t i Việt Nam, k ni m 50 thi t l p hàng Giáo ph m Việt Nam, có m i đ i di n nhà n c Việt Nam, nghe nói là ch t ch n c Nguyễn Minh Trí t. Đã đ n tham đ , l nào l i không lên đ c di n v n, th là ng i C ng S n vô th n l i đ c đ p dùng chính di n đ n c a đ i h i đ hô kh u hi u, đ đ y đ hàng giáo ph m và giáo dân Việt Nam. Nghĩ t i vi c đó, ai còn có lòng yêu m n giáo h i không kh i ngán ng m, cay đ ng và đau lòng .

S ki n g n đây c giáo h i bên Trung Qu c là gáo n c l nh đ i và ni m hy v ng c a nh ng ai còn m h v “thi n chí đ i tho i” nh ng ng i C ng S n vô th n : Giáo Hội Công Giáo Hoàn Vũ, đ ng đ u là Đ c Giáo Hoàng Bi n Đ c 16 đã t thi n chí mu n b t tay v i chính quy n Trung C ng b ng nh ng nh ng b quan tr ng: công nh n m t s giám m c, linh m c c a giáo h i do nhà n c thành l p, đ ng ý cho chính quy n C ng S n đ c có ý ki n trong vi c l a ch n giám m c. Th nh ng C ng S n đã tr m t: chính quy n Trung C ng m i đây ngang nhiên phong ch c giám m c không c n s đ ng ý c a tòa thánh Vatican, c ng bách các giám m c hi p thông v i Vatican ph i tham đ l t n phong. H v a cho m đ i h i giáo dân, đ i di n chính quy n đ n đ i h i đã công khai công kích Vatican . Đ i h i này đã b u m t giám m c qu c doanh làm ch t ch H i Đ ng Giám M c Trung Qu c.... Đ n n i Đ c Giáo Hoàng , ng i ch tr ng đ a bàn tay ra hòa gi i v i nh ng ng i C ng S n vô th n, dù không mu n,

Giáo Hội Việt Nam trước cơn sóng dữ

Tác Giả: Kim Nguyễn

Thứ Bảy, 01 Tháng 1 Năm 2011 09:58

đã phải công khai, mạnh mẽ lên tiếng chỉ trích Bộ Kinh xâm phạm tự do tôn giáo của người dân. Thêm một công việc sẽ trở mặt của Công Sơn.

Tại sao các vị lãnh đạo Giáo Hội Việt Nam cứ phải đi và nói “đi theo” và “đi đi” trong tình quan với nhà nước? Tại sao không thể cứ đi và đi nhau bằng một tình quan giữa người con người và người thành : tôi luôn luôn cứ đi và đi anh và đi lòng tôi, cứ đi và đi anh bằng tình người và anh cũng hãy cứ đi và đi tôi trong tình thân ái. Nếu anh có gì sai thì tôi có quyền nói là nó sai, anh không được cứ đi và đi anh và đi lòng tôi. Nói như vậy và đi nhà nước có phải là “làm chính trị” không? hay là cứ đi “tốt đi” mà đi đi? và “tốt đi” theo lý lẽ thích của Công Sơn là gì nếu không phải là ngoan ngoãn cúi đầu “chấp hành” mà đi đáp lại của nhà nước?

Hãy nhìn tình hình của Giáo Hội Việt Nam hôm nay để thấy rằng Giáo Hội Công Giáo Việt Nam đang đứng trước cơn sóng dữ. Bàn tay của Công Sơn vô tình ngày càng luồn sâu vào những hoạt động của Giáo Hội không chỉ làm cho những giáo dân, giáo sĩ yêu mến Giáo Hội lo âu. Những người Công Giáo không được quyền đánh mất niềm tin. Bởi qua năm 2011 chúng ta cùng thành tâm cầu nguyện cho Giáo Hội mà được thêm vào lòng sinh khí mới, lòng sinh khí của Chúa Thánh Linh. Giáo Hội chính là Nhiệm Thể của Chúa Kitô, chúng ta xác tín rằng Ngài không chỉ Giáo Hội mà Ngài đã đổ máu chính máu của mình để đổ vào con người làm nên những người đã và đang theo Ngài và loài người. Xin cùng nhau nguyện cầu cho những ai đang làm việc để tìm kiếm quay về nhà của con hoang đàng trong Kinh Thánh, nguyện cầu cho họ đừng quên rằng người Cha nhân từ luôn ngóng đợi và tình yêu, tình phút để ôm ấp con yêu đổ vào lòng và nói với nó lời tha khi nó thành tâm quay về ...

Ngày cuối cùng của năm 2010 đầy biến động.

VQ B